

Dosarul nr. 3ra-163/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎN C H E I E R E

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sava Janna împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, persoane terțe Direcția municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului, Sava Andrei, Sava Nicolai și Sava Tamara cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Sava Janna și menținută hotărârea din 6 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 18 septembrie 2019, Sava Janna a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, persoane terțe Direcția municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului, Sava Andrei, Sava Nicolai și Sava Tamara cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 02/21 din 24 iulie 2019 cu privire la stabilirea graficului orelor de întreveneri a copilului minor xxxxx, născută la xxxxx cu tatăl său Sava Andrei și bunicii paterni Sava Nicolai și Sava Tamara s-a aprobat și s-a propus următorul grafic comun de întreveneri a copilului minor xxxxx. În fiecare zi de miercuri din săptămână, de la orele 18:00 până la 20:00, tatăl și bunicii paterni vor petrece timpul cu copilul. În I-a și a III-a zi de vineri din lună, de la orele 18:00 până duminică la orele 18:00, tatăl și bunicii paterni petrec cu copilul.

A menționat că conform graficului sus-menționat, întrevenerile vor avea loc fără prezența mamei. Locul de unde tatăl și bunicii paterni iau copilul, rămâne la discreția părinților. Vacanțele vor fi divizate 50/50, după înțelegerea amiabilă a părinților, luând în considerație necesitățile și dorințele copilului.

A invocat că decizia nr. 02/21 din 24 iulie 2019 a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani cu privire la stabilirea graficului orelor de întreveneri este neargumentată și ilegală, fiind pasibilă de anulare.

În susținerea opiniei enunțate, a invocat că Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani nu a luat în considerație faptul că copilul minor suferă de la naștere de un grad de dizabilitate xxxxx și necesită îngrijire specială, fiind obligatoriu un tratament periodic, urmarea unei diete alimentare stricte, la fel, interacțiunea copilului minor în diferite circumstanțe cu razele solare sau apa pot duce la urmări grave, copilul minor fiind xxxxx.

A afirmat că nu s-a ținut cont de faptul că tatăl copilului minor, Sava Andrei ignoră doleanțele copilului, nu-i acordă ajutor medical și nu respectă graficul orelor de întreveneri, fapt prin care îi cauzează incomodități.

A obiectat că modul iresponsabil și ușuratic de atârănare a lui Sava Andrei față de problemele de sănătate ale copilului, se manifestă extrem de negativ asupra sănătății copilului.

A susținut că Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani nu a acceptat afirmațiile și înscrisurile prezentate cu referire la acțiunile lui Sava Andrei în raport cu propriul copil.

Nefiind de acord cu decizia sus-enunțată, la data de 1 august 2019, în adresa pârâtului a fost depusă o cerere prealabilă, care a rămas fără răspuns, iar cererea reclamantei prin care s-a solicitat anularea graficului de întreveneri din 19 august 2019, a fost respinsă.

A mai evidențiat că prin Decizia nr. 02/21 din 24 iulie 2019, a fost aprobat un grafic inechitabil de întreveneri între minora xxxxx și tatăl Sava Andrei, bunei paterni Sava Nicolai și Sava Tamara, care contravine hotărârii Judecătoriei mun. Comrat din 11 mai 2015 prin care a fost stabilit domiciliul copilului minor cu mama.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 17, 206, 208, 224 lit. a) Cod administrativ.

A solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare, recunoașterea ilegală a refuzului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău nr. 01/22 din 7 august 2019, prin care s-a respins cererea prealabilă împotriva deciziei nr. 02/21 din 24 iulie 2019 și anularea ca fiind ilegală decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău nr. 02/21 din 24 iulie 2019 „Cu privire la stabilirea graficului orelor de întreveneri a copilului minor xxxxx, născută la xxxxx cu tatăl său Sava Andrei și bunicii paterni Sava Nicolai și Tamara”.

Prin hotărârea din 6 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 4 iunie 2020, Sava Janna a depus apel împotriva hotărârii din 6 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Sava Janna și menținută hotărârea din 6 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 52, 57², 60, 64 din Codul familiei, art. 17, 18 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, care reglementează aspecte ce țin de dreptul copilului de a comunica cu părinții și alte rude, autoritățile tutelare în domeniul protecției copilului, drepturile și

obligățiile părinților privind educația și instruirea copiilor, drepturile copilului care locuiește separat de părinți, răspunderea familiei pentru copil.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, reținând legalitatea deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău nr. 02/21 din 24 iulie 2019 „Cu privire la stabilirea graficului orelor de întrevederi a copilului minor xxxxx, născută la xxxxx cu tatăl său Sava Andrei și bunicii paterni Sava Nicolai și Tamara”, considerând că acesta a fost adoptată ținând cont de situația de fapt, de interesul superior al minorei, de poziția reprezentantului Avocatului Poporului pentru drepturile copilului, cât și de recomandările Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității.

La 1 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera a depus recurs împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 14 ianuarie 2021, Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera a depus motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, prin faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare a tuturor circumstanțelor cauzei.

A susținut că la stabilirea graficului de întrevederi autoritatea publică urma să țină cont de principiul acordării asistenței individualizate, copilul fiind încadrat în gardul de dezabilitate severă, precum de fapte și probe care demonstrează cazurile de neglijare a necesităților alimentare, medicale și emoționale ale copilului de către tatăl Sava Andrei.

În contextul dat, a obiectat că autoritatea publică la adoptat actul administrativ și-a exercitat dreptul discreționar contrar scopului acordat prin lege, în detrimentul interesului superior al copilului manifestat prin consecințe negative asupra acestuia din partea tatălui său.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 noiembrie 2020. Totodată, se constată că decizia instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurente la adresa de e-mail, în data de 15 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 102, vol. II).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 1 decembrie 2020 și respectiv motivarea recursului la 14 ianuarie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 15 ianuarie 2021, în adresa Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, Direcției municipale pentru Protecția Drepturilor Copilului și lui Sava

Andrei, Sava Nicolai și Tamarei Sava a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f. d. 121, vol. II).

Prin referință din 1 februarie 2021, Sava Andrei a solicitat respingerea sau declararea inadmisibilă a recursului depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera.

Prin referință din 1 februarie 2021, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani a solicitat respingerea recursului depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera.

Iar, Direcția municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului, Sava Nicolai și Sava Tamara nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special

în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Sava Janna, reprezentată de avocatul Coșleț Vera, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan